

Mic Jurnal al Primărilor

Anul IV • Nr. 12 (44) • Decembrie 2019

Din albumul cu poze rare

În spațiul mioritic, costumele populare românești își găsesc rădăcinile în portul strămoșilor noștri traci, geți și daci, fiind supuse unei continue evoluții, dar și-a păstrat nealterate caracteristicile esențiale: unitatea și continuitatea sa. Costumele populare reprezintă o recapitulare simbolică a întregii mitologii și cosmogonii de început. Tainele meșteșugului de a confecționa îmbrăcămintea – nu se învățau din cărți – ci de la femeile satului. Se transmiteau din generație în generație – de la mamă la fiică. Fetele nu se măritau până nu știau să toarcă și să țese.

În timpul lucrului, femeile spuneau o rugăciune ortodoxă pentru comunicare cu divinitatea: „Cămara Ta Mântuitorule, o văd împodobită. Și îmbrăcămintea nu am ca să intru într-însa. Luminează-mi haina – taina sufletului meu! Și mă mântuiește, Mântuitorul meu”. Așadar – costumele populare erau tainele sufletului femeii – slavă a întregii familii.

pag. 2

RECAS

pag. 3

SÂNMIIHAIU R.

pag. 4

CHECEA

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

FÂNTÂNELE

pag. 7

FÂNTÂNELE

pag. 8

SECUSIGIU

pag. 9

CENEI

pag. 10

LENAUHEIM

pag. 11

VINGA

pag. 12

Ziua cinstirii

„Orașul Recaş se situează pe loc fruntaș în județul Timiș în ceea ce privește accesarea fondurilor europene și guvernamentale!”

Pavel TEODOR - Primar al orașului Recaş

Am plecat devreme spre orașul cu vii bogate, știind că domnul primar m-a rugat să nu întârzi, pentru că la ora 9:00 are programată o altă întâlnire. Și am ajuns la vreme...

Domnule primar, se pot vedea ultimii pași ai anului 2019, pe care îi mai are de străbătut prin calendar. Un moment potrivit, cred eu, să vă întreb cum l-ați caracteriza, privindu-l prin prisma edilului?

Peste ani, ținând seama că depărtarea calendaristică de anumite evenimente estompează oarece nemulțumiri avute în timpul lor, pot spune totuși că a fost un an în care o mare parte a proiectelor mele s-au materializat. Iar dorința mea de a face ca orașul Recaş să arate tot mai bine este un fapt împlinit și la vedere.

Nu îl priviți ca pe un an greu?

Sigur, se poate spune, fără teama de a dramatiza lucrurile, că acest an a fost un an destul de dificil privit din anumite laturi ale sale.

Și care ar fi aceste laturi?

În primul rând, cum am mai spus, plata asistaților sociali de la bugetul local și, nu în ultimul rând, creșterile salariale acordate funcționarilor publici din instituțiile autorităților centrale și locale, fapt care a făcut să rămână foarte puțini bani sau deloc, atât de necesari pentru investiții și dezvoltare.

Și o altă latură?

O altă latură a acestui an care mă determină să-l numesc dacă nu greu, atunci cel puțin dificil, o reprezintă și faptul că bugetul local a trebuit să suporte la început proiectele pe fonduri europene, urmând, după cum știți, ca după recepția finală a lucrărilor, Comunitatea Europeană să efectueze plățile.

Are și o parte bună această modalitate de plată a Comunității Europene?

Să știi că are, pentru că astfel se poate urmări, cu maximă eficiență, până în cele mai mici detalii, calitatea lucrărilor efectuate.

Din câte știu, dumneavoastră în efortul de atragere a fondurilor necesare proiectelor pe care le-ați dorit și le doriți îndeplinite, vizați mai multe surse de finanțare.

Este adevărat, noi ne-am canalizat eforturile, în special, spre atragerea de fonduri europene și guvernamentale.

Și de la guvern, de la fostul guvern, pentru că acesta de acum abia a fost investit, ați primit?

Da! Am primit de la Guvernul României, prin Ministerul Dezvoltării un sprijin real.

Cât, domnule primar?

Dragă, într-un rând am primit suma de 6,2 milioane de lei...

Adică 62 de miliarde de lei vechi.

Exact. Bani necesari pentru asfaltarea drumurilor interioare din localitatea Bazoș și încă o dată am primit suma de 9,5 milioane de lei, adică 95 de milioane de lei vechi, bani folosiți pentru asfaltarea drumului dintre Bazoșul Vechi și Bazoșul Nou. Și dacă am ajuns în acest punct al dialogului nostru, vreau să consemnez pentru cititorii jurnalului nostru, al primăriilor, că orașul Recaş se situează pe loc fruntaș în județul Timiș în ceea ce privește accesarea fondurilor europene și guvernamentale, raportat la numărul de locuitori. Și spun aceasta cu gândul că vor afla acest adevăr și cei care afirmă, mințind desigur, că noi ne-am afla la coada accesării fondurilor nerambursabile.

Eleva Viviana Laur din orașul Recaş, ne întreabă dacă *dar însă* este un pleonasm? Domnișoară Viviana, dacă am fi mai atenți nu la ce se vorbește în jurul nostru, ci la cum se vorbește, am fi, probabil, uimiți de frecvența utilizării structurii *dar însă*, în contexte de conversație cotidiană, cum ar fi: *Voi pleca, dar însă aș vrea să știu adevărul / A pierdut portofelul, dar însă era gol* etc. Astfel de exprimări sunt greșite, pentru că *dar* și *însă* sunt, ambele, conjuncții coordonatoare adversative, cu înțeles similar, exprimând o opoziție, o trecere la o altă idee. Așadar, *dar însă* este un pleonasm, corectă fiind întrebuintarea lor separată. Din punct de vedere al punctuației, trebuie știut că înainte de conjuncțiile adversative - *dar, însă* - se pune, întotdeauna, virgulă.

**Lumina Nașterii Lui Iisus se întinde de la o inimă la alta, iar bucuria Crăciunului ne aduce pe toți mai aproape!
Vă doresc dumneavoastră și familiilor dumneavoastră
CRĂCIUN FERICIT și sărbători liniștite!**

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Doamna Rodica Popescu din satul Utvin, comuna Sânmihaiu Român, ne întreabă dacă și bicicliștii pot fi sancționați pentru folosirea telefonului mobil? Stimată doamnă, Codul Rutier a fost înăsprit și începând din luna octombrie a acestui an, polițiștii rutieri aplică noile sancțiuni.

Potrivit noilor reguli de circulație, șoferii nu mai pot folosi telefonul mobil sau dispozitive cu ajutorul cărora se pot face înregistrări foto sau video în timp ce conduc. Sancțiunea este maximum 725 de lei și 4

puncte de penalizare, însă cei prinși ar putea rămâne și fără permis de conducere.

Amenzile, în cazul încrebării dumneavoastră, sunt mai mari pentru cei care folosesc vehicule pentru care nu este nevoie de permis, precum biciclete sau trotinete. Aceștia riscă amenzi între 870 și 1.160 de lei pentru folosirea telefonului în timpul deplasării.

Aceste măsuri se aplică doar dacă conducătorul se află în mișcare, însă nu vor scăpa de amenzi șoferii care butonează telefonul chiar la semafor.

Transparență administrativă

Sedința ordinară a Consiliului Local al comunei Sânmihaiu Român care a avut loc la sfârșitul lunii trecute la sediul primăriei comunei Sânmihaiu Român a avut următoarea ordine de zi: ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea completării PAAP. ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea trecerii în domeniul public a unui teren având categoria de folosință „drum”; ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea rețelei unităților de învățământ de pe raza comunei Sânmihaiu Român pentru anul școlar 2020-2021; ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru proiectul „Modernizare Centru Civic Sânmihaiu Român”; ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea cofinanțării ulterior licitației a proiectului „Modernizare drumuri agricole” submăsura 4.3; ■ Proiect de hotărâre privind aprobarea revocării unei hotărâri a Consiliului local.

Primar, Viorel MĂRCUȚI

Poșta redacției

Elevii ne întreabă, noi răspundem

Mihai Istrate, elev din comuna Sânmihaiu Român, Mar dori să știe care sunt cacofoniile acceptate în limba română și cum pot fi ele evitate? Dragă Mihai, singurele cacofonii acceptate în limba română sunt: Biserica Catolică, Fizică Cuantică, Tactica cavalerescă, Epoca Capitalistă, Banca Comercială și Ion Luca Caragiale. Din dorința de a evita cacofoniile, în ultima vreme s-a răspândit o construcție care constituie o greșală –folosirea lui *ca și*, cu sensul *la fel*, în contexte inadecvate. De exemplu, este incorect să spunem: *Ca și coleg, te rog să rămâi*, ori *A lucrat ca și corespondent de presă* etc., numai pentru a evita o cacofonie, când sensul lui *ca* este în calitate de. Nici introducerea artificială în vorbire a cuvântului *virgulă* (ca virgulă casnică, de exemplu) nu este o modalitate corectă de evitare a cacofoniilor.

Din albumul sportiv al comunei

AS Antarctica Sânmihaiu Român în zi de antrenament

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Tinerii noștri artiști sunt cei mai buni ambasadori ai comunei noastre!”

Daniel-Florin FLOREA - Primar al comunei Checea

Proiectul cultural „Folclor bănățean și laurii premiaților 2019” a avut loc în data de 7 decembrie, la Căminul Cultural din Checea, unde s-a desfășurat atât programul folcloric, cât și cel de recitare de poezie în grai bănățean. Ca invitat de onoare la acest eveniment, a urcat pe scena comunei cunoscutul interpret de folclor, Petrică Miulescu Irimică.

La finalul evenimentului, au fost premiați toți cei care au reprezentat comuna Checea la festivalul „Lada cu Zestre”, ediția a XIII-a, în anul 2019. Pentru aprecierea gradului de participare și merit al fiecărui participant, Consiliul Local Checea a aprobat un regulament, iar comisia de specialitate a apreciat și a stabilit premiile în lei, cuvenite fiecărui participant, care a reprezentat Comuna Checea. Au fost premiați cu medalii și trofee, conform unui regulament, participanții invitați din alte localități

în cadrul proiectului și micii debutanți ai Ansamblului „Checeana”.

La capătul manifestării, domnul primar ne-a declarat: „Tinerii noștri artiști sunt cei mai buni ambasadori ai comunei noastre. Îi felicit din toată inima. Doresc să transmit, cu acest prilej, Sărbători Fericite tuturor locuitorilor comunei Checea!”

O poză pentru albumul de mâine...

În pauza spectacolului, Petrică Irimică alături de primarul și viceprimarul comunei

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Să ne ajute Dumnezeu tuturor!”

Ioan VODICEAN - Primar al comunei Săvârșin

Domnule primar, iată-ne
dajunși la cea de-a VII-a
ediție a unui frumos festival.

Da, ne aflăm în acest an la ediția a VII-a a „Festivalului Obiceiurilor de Iarnă”, festival pe care l-am gândit de la prima sa ediție să aducă alături cetele de colindători, din cele trei județe - Arad, Hunedoara și Timiș - unde se păstrează încă această tradiție a „mersului” cu duba, de fapt unde s-a născut și unde, din fericire, dăinuie încă, acest frumos obicei. Ca în fiecare an, în jur de șase sau șapte cete de colindători se strâng pentru a vesti, după datina străbună, nașterea Mântuitorului nostru Iisus

Hristos, iar locul „strângerii” lor este la Biserica din Săvârșin, de unde, în alai, ne vom îndrepta cu toții spre sala de evenimente din comuna noastră. În acest an, ne bucurăm de prezența a șapte cete de colindători, care vor încânta publicul spectator, la fel cum au făcut-o în anii trecuți. Un moment optim de a mulțumi tuturor acelor care au răspuns invitației noastre, convins fiind că, prin mesajul lor artistic, vor încânta publicul spectator.

Concursul?

Am hotărât ca din acest an să nu mai existe un concurs, pentru că unele echipe puteau fi descalificate pe nedrept.

Aveți un mesaj de sărbători?

Doresc tuturor locuitorilor comunei Săvârșin să aibă parte de sărbători binecuvântate, de sănătate, iar anul care vine să le aducă numai bucurii. Să ne ajute Dumnezeu tuturor!

Vizita istorică a Mitropolitului Banatului în Parohia arădeană Fântânele

Cred că acest titlu ales de Preacucernicul Părinte Iustin Popovici ilustrează exact atmosfera de mare sărbătoare cu care locuitorii comunei Fântânele l-au întâmpinat pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan al Țării Banatului, în popasul său duhovnicesc săvârșit în această localitate.

Pentru a lăsa mai mult spațiu imaginilor, vom consemna în acest număr doar faptul că vizita Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit, prima vizită mitropolitană în comuna Fântânele, a încununat activitatea celor trei stâlpi ai comunității: preotul, dascălul și primarul gospodar. Astfel, părintele Dan-Dorin Mândra a primit din partea Chiriarhului

locului distincția de iconom stavrofor, domnului primar Emil-Nicolae Otlăcan i-a fost înmănat un Hrisov de cinstire pentru sprijinul constant oferit Parohiei Fântânele, iar doamna învățătoare Elena Otlăcan a primit cea mai înaltă distincție acordată de Uniunea Jurnaliștilor din Banatul istoric, Diploma de Excelență cu Plachetă pentru rodnică activitate la catedră în decursul a patruzeci de ani.

În acest număr al jurnalului nostru acordăm întâietate imaginilor, urmând ca în numerele viitoare, să revenim asupra evenimentului cu declarații ale celor prezenți.

Vizita istorică a Mitropolitului Banatului în Parohia arădeană Fântânele

„Nu se poate spune în cuvinte emoția pe care o trăiesc toamnă de toamnă, când îmi întâlnesc elevii și începem un nou drum împreună!”

Elena OTLĂCAN

*Minunata zi a
Nașterii Mântuitorului
să vă găsească la ceas de sărbătoare alături de
oaspeți dragi și să vă umple viețile cu sănătate și
multă înțelepciune pentru anul care vine!
Crăciun fericit și La mulți ani!*

Ilie CHEȘA - Primar al comunei Secusigiu

Mărturisiri
de neuitat

„Eram în stare să stau cu orele să-i ascult pe bătrâni!”

Ioan CUZMAN

Există o adevărată emulație în Banat în ceea ce privește activitatea corală, iar la noi, la Secusigiu, această mișcare culturală era una deosebită.

Mărturisesc că am vrut să-mi dau doctoratul în științe economice pe o teză legată de beneficiile modului de producție asiatic, de pe vremea turcilor, când în Banat nu existau posesiuni nobiliare, ci tot pământul îi aparținea în exclusivitate sultanului. Acesta îl „arenda” celor care puteau să-l muncească, prin intermediul spahiilor. Revenind acum la una dintre îndeletnicirile copilăriei mele, mi-amintesc că stăteam destul de des la pază la lubenițe. Ziua le păzeam noi, copiii, iar noaptea, părinții. La vremea recol-

tatului, cele mai frumoase lubenițe se păstrau pentru ziua de duminică. După ce veneam de la biserică și ne așezam la prânzul duminical, la sfârșitul mesei se tăiau aceste lubenițe „de elită”, iar familia hotăra: de la această lubeniță luăm semințele, iar de la aceasta, nu. Așa se făcea selecția semințelor și se ridica, din punct de vedere calitativ, producția de anul viitor.

Viața de zi cu zi de la Secusigiu nu s-a schimbat prea mult. Oamenii au rămas aceiași, cu o atitudine patriarhală și cu o judecată sănătoasă. Eram în stare să stau cu orele să-i ascult pe bătrânii care se adunau duminică după-amiaza „la givan”, la uliță. Oamenii își cunoașteau rostul lor și aveau o viață echilibrată.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Unul din cititorii noștri fidel din comuna Secusigiu, domnul Radu Arsenie, ne întreabă care sunt categoriile de fermieri care beneficiază de subvențiile APIA? Domnule Arsenie, subvențiile APIA se adresează tuturor

categoriilor de fermieri, indiferent de forma de organizare, persoane fizice sau juridice. Aceștia trebuie să fie fermieri activi, adică să desfășoare o activitate agricolă în calitate de utilizatori ai terenurilor și deținători ai animalelor. Fermierii

pot fi și asociați în cadrul unor cooperative agricole, alcătuite conform legislației sau chiar în grupuri de producători. Beneficiarii subvențiilor APIA sunt definiți în cadrul art. 7 din O.U.G. nr. 3/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Poșta redacției

Elevii ne întreabă, noi răspundem

Eleva Mirela Staicu din comuna Secusigiu, ar dori să cunoască sensul cuvântului acluofobie. Dragă Mirela, acluofobia, în limba română, este un neologism, un cuvânt împrumutat din limba franceză, originea cuvântului aflându-se însă în limba greacă. Accluofobia denumește teama de întuneric sau de locuri întunecoase. Accluofobia este o teamă naturală în cazul copiilor și, în forme specifice, și în cazul unor adulți. Accluofobia se definește, în esență, ca un sentiment de teamă provocat nu de întuneric în sine, ci de pericolele posibile pe care le poate ascunde întunericul sau de imaginile construite în minte.

Din albumul primăriei

Domnul primar între tinerii comunei, la întâlnirea cu „Fiii satului”

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

Nașterea Domnului este una dintre cele mai iubite sărbători creștine.

Vă dorese sărbători pline de lumină și de bucurie și pace în familii!

Crăciun fericit!

La mulți ani!

Gabriel ILAȘ - Primar al comunei Cenei

Rubrica Bisericii

Osteneală fă, că altfel nu vine Mila

Arsenie BOCA

Postul este o luptă aspră cu însuși trupul tău. Dacă birui, bine îți va fi, iar dacă nu, să știi că toate relele de la stomac încep, iar relele sunt patimile. De aceea, postul are următorul rost: să curățească trupul până acolo încât să nu mai fie nici o piedică pentru suflet. Și nu luptător nătâng, împotriva Duhului Sfânt. Căci fără post trupul se face unealtă duhului rău. La sfârșitul veacului și pare că-i aproape, antihrist tot cu stomacul va vâdi pe oameni.

Prin post, închisoarea de pe noi se face mai străvezie și întru material curat va veni Duhul lui Dumnezeu și va avea pe ce să șadă și El va săvârși lucrarea. Iar lucrul pornirii e mântuirea omului. Înțelegeți dar, de ce cei trei – lumea, trupul și diavolul – sunt vrăjmașii mântuirii și vrăjmașii postului. Nu postul ne mântuiește, ci darul lui Dumnezeu. Nu osteneala ne mântuiește, ci mila Tatălui. Dar osteneală fă, că altfel nu vine Mila.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Un fidel cititor al jurnalului nostru, tânărul Marian S., ar dori să știe dacă zilele de concediu neluate se reportează? Dragă Marian, dacă salariații nu apucă să-și ia toate zilele de concediu de odihnă la care au dreptul în 2019, atunci acestea se reportează. Conform „Codului muncii”, angajatorii trebuie să acorde zilele de concediu de odihnă rămase din acest an într-o perioadă de 18 luni, care se calculează începând cu prima zi a anului 2020. Concret, ele se reportează pentru perioada 1 ianuarie 2020 - 30 iunie 2021.

Zilele neluate nu (prea) se compensează în bani. Legat de punctul anterior, trebuie subliniat că zilele de concediu de odihnă neluate în 2019 se pot compensa în bani numai dacă salariații pleacă efectiv de la firmă. Ideea este că un salariat care pleacă la alt angajator nu se mai poate bucura de acele libere neluate, astfel că trebuie recompensat financiar.

Poezia de ținut minte Pruncul divin

Damian URECHE

Voi care ați uitat ce e Crăciunul
Și profanarea o iubiți din plin,
Lăsați și voi o dată să se nască
Măcar ideea unui prunc divin.

E pân-la gât mocirla de păcate
Și vieții îi culegem spin cu spin;
Când e atâta iad în jurul nostru,
Câtă nevoie-i de un prunc divin!

Voi n-auziți colindele cum sună
Și cum vuiesc sub cerul cristalin?
Cu lacrimi fericite ne anunță
Că vine printre noi un prunc divin.

Și-acum, vă rog, lăsați-l să se nască
Pe foi de calendare cel puțin:
Spre mântuirea beznelor din case
Îți așteptăm ivirea, prunc divin.

Voi oameni de zăpadă și de gheață,
Lăsați-l să se nască, vă previn
Că nu mai sunt nici vitele din staul
Să dea căldură pruncului divin.

Oricât de grele-s crucile din spate,
Voi, ce purtați un răstignit destin,
Peste durerea inimilor voastre
Să treacă raza pruncului divin.

Și-acum, vă rog, lăsați-l să se nască,
Peste omături albe ca un crin;
Peste această iarnă interzisă,
Îți așteptăm ivirea, Prunc divin !

Poșta redacției

Elevii ne întrebă, noi răspundem

Eleva Denisa Iordache din comuna Cenei, ar dori să cunoască sensul cuvântului „truism” și felul în care se folosește el. Dragă Denisa, truismul este un adevăr evident, banal, adesea o platitudine, care nici nu mai trebuie spusă, într-atât este de cunoscută. Dacă suntem atenți, vom constata că, de multe ori, se rostesc truisme în cele mai diverse contexte de comunicare, din inerție, din lipsă de stil și autenticitate

în transmiterea mesajelor, de felul: „Iarna nu-i ca vara”, ori „Nimic nou sub soare”, sau „În România e nevoie de o schimbare de mentalitate”, chiar și „Dacă legislația lasă porțițe, evaziunea înflorește” etc. Și pentru că am ajuns aici, să nu uităm de un truism celebru, din opera lui Caragiale: „O soțietate fără printipuri va să zică că nu le are”.

„Cele mai frumoase amintiri ale copiilor sunt gesturile de apreciere făcute pentru ei de oamenii mari!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

În ziua de „Moș Nicolae”, plecând din frumoasa comună Lenauheim, după ce am văzut strălucind bucuria pe fețele copiilor, m-au însoțit mereu, de-a lungul drumului spre casă, vorbele domnului primar: „Domnișoară, cele mai frumoase amintiri ale copiilor, sunt gesturile de apreciere făcute pentru ei, de oamenii mari.” A fost exact ce am văzut că s-a făcut de către oamenii mari pentru cei care sunt viitorul comunei lor.

Iată și motivul pentru care ilustrăm în această pagină acel moment, la care adăugăm și imaginile surprinse de aparatul foto, la faza zonală a concursului de la Partoș, inspirat de tematica religioasă.

Privindu-le peste ani, tinerii de azi vor avea ce povesti nepoților.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Primesc acest *Hrisov de Cinstire* în numele tuturor locuitorilor comunei Vinga!”

Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

Duminică, 8 decembrie 2019, comunitatea parohială din Fântânele, județul Arad, a trăit clipe de aleasă sărbătoare. A fost ziua ce a marcat întâia vizită

a unui Mitropolit al Banatului în această frumoasă comună arădeană. În acea zi, alături de Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului care, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, a adresat Părintelui Mitropolit un cuvânt de bun venit, s-a aflat că invitat de onoare, atât al administrației locale cât și al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, primarul comunei Vinga, domnul Ioan Negrei. În acest cadru, Arhiepiscopul Aradului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, i-a oferit primarului localității Vinga, domnului Ioan Negrei, un „Hrisov de Cinstire”.

Evenimentul desfășurat în mijlocul comunității din Fântânele și a numeroaselor oficialități locale și centrale a reprezentat pentru edilul comunei Vinga un moment de reală surpriză.

Fiind în perioada postului Crăciunului, întâlnirea s-a încheiat cu un concert de colinde. Bucuria a fost împărtășită de câteva cete de colindători.

Întrebat despre înalta distincție primită, domnul primar ne-a spus: „Trăiesc un moment de reală surpriză. Nu m-am așteptat la această cinste, cu atât mai mult cu cât am considerat că prezența mea la această aleasă sărbătoare, pe care o trăiesc locuitorii comunei prietene Fântânele, s-a datorat invitației făcută mie de conducerea primăriei locale, precum și de către conducerea Uniunii Jurnaliștilor din

Banatul Istoric care, împreună cu Parohia Ortodoxă din comuna Fântânele, a organizat această «Zi a Cinstirii». Sunt onorat de acest titlu înmănat mie de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, într-un asemenea cadru, de față fiind și Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan, care

nu de mult, invitat la Vinga, a marcat și în comuna noastră un astfel de moment, fiind prima vizită a unui Mitropolit din istoria comunei noastre. Mulțumesc pentru onoarea făcută, dorind să mai spun doar, că primesc această „Hrisov de Cinstire”, în numele tuturor locuitorilor comunei Vinga.”

Poșta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Jr. Aurel MIHUȚ

Domnul Nicolae Ciocov din comuna Vinga, ne întreabă care sunt zilele libere ale anului ce vine? Domnule Ciocov, zile libere în anul 2020 sunt: miercuri, 1 ianuarie și joi, 2 ianuarie – prima și a doua zi de Anul Nou; vineri, 24 ianuarie - Ziua Unirii Principatelor Române; vineri, 17 aprilie - Vinerea Mare, ultima zi de vineri înaintea Paștelui; duminică, 19 aprilie - prima zi de Paști; luni, 20 aprilie - a doua zi de Paști; vineri, 1 mai - Ziua Muncii; duminică, 7 iunie - prima zi de Rusalii; luni, 8 iunie - a doua zi de Rusalii; sâmbătă, 15 august - Adormirea Maicii Domnului; marți, 30 noiembrie - Sfântul Apostol Andrei, Ocrotitorul României; marți, 1 decembrie - Ziua Națională a României; vineri, 25 decembrie - prima zi de Crăciun; sâmbătă, 26 decembrie - a doua zi de Crăciun. Acordarea zilelor libere se face de către angajator.

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

„Fiecarui copil pe care l-am îndrumat cu dragoste și blândețe i-am dat și o părticică din sufletul meu!”

Orice ediție a „Zilei Cinstirii” îmi amintește rândurile scrise, nu de mult, de un talentat gazetar, Dan Radosav pe numele său, azi director la „Muzeul Satului Bănățean”, despre colegul meu, că șef nu-i place să-l numesc, Vasile Todî. Scria domnul Radosav: „Vasile Todî este un om sofisticat și simplu în același timp, un om care reușește fără a fi în campanie electorală, fără a cere ceva să promoveze valorile autentice, să elogieze oameni și fapte.” Este exact ceea ce a reușit acest coleg al meu să facă și în acest început de decembrie în eleganta comună Fântânele.

Îmi amintesc că la începutul anului, Vasile Todî ne-a cerut tuturor colaboratorilor, ca până la începutul lunii septembrie, să fie definitivaste listele, pentru că sugestiile sunt multe, cu oamenii propuși pentru cea mai înaltă distincție a instituției. Apoi a urmat o triere severă și competentă, până când s-au putut prezenta Senatului Uniunii, ca de fiecare dată, trei nume. A urmat o nouă selecție, la fel de riguroasă, cu alte deplasări în localitățile unde au profesat ori profesază cei trei, cu noi date și cu noi dialoguri cu oamenii locului care îi cunosc.

Nu voi plictisi cititorii cu amănunte privind criteriile de selecție ale Biroului Director al Uniunii și nici ale Senatului ei, voi spune doar, că din cei trei candidați rămași în cursă, unul din lumea teatrului, altul din universul universitar al matematicii, laurii au fost sortiți învățământului, reprezentat de o doamnă, care și-a dăruit întreaga viață pruncilor. Educației lor! O dascăliță cu zeci de ani de muncă la catedră! Atunci când am aflat că Senatul Uniunii s-a oprit cu alegerea sa asupra numelui doamnei învățătoare Elena Otlăcan, mi-am amintit de câteva întrebări cu rimă și răspuns, apărute în ziarul „Românașul” din 15 iunie 1943:

„Știți cine, ca din zări albastre
În bezna ignoranței noastre,
Apar luminători ca sorii? – Învățătorii.
Știți care inși, modești din fire,
Au mai puțină răsplătire
Decât primesc toți slujitorii? – Învățătorii.

Știți cine, când deschidem gura
Să căpătăm învățătura,
Că dascăli sunt începătorii? – Învățătorii.”

Privindu-i elevii de azi, după ce am vorbit cu elevii săi de ieri, sunt tot mai convinsă că în fiecare sat există un om care dăruiește o făclie: învățătorul. Iar hotărârea Senatului Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric s-a dovedit și în acest an, una inspirată.

La îndemnul Președintelui de onoare al Uniunii, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan al Banatului istoric, publicăm cuvântul de mulțumire, rostit de doamna Elena Otlăcan, la cea de a X-a ediție a „Zilei Cinstirii”, a cărei laureată a fost.

Mihaela ASTRENIE

Înaltpreasfințite Părinte Mitropolit Ioan, Președinte de Onoare al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul istoric,

Înaltpreasfințite Părinte Arhiepiscop Timotei, Membru de Onoare al Senatului Uniunii Jurnaliștilor din Banatul istoric,

Preacucernici Părinți,

Dragi consăteni și oaspeți,

Sunt bucuroasă să mă aflu astăzi alături de Domniile Voastre, bucuroasă și onorată în același timp de gestul neașteptat făcut mie de conducerea Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, într-o astfel de zi numită atât de frumos - „Ziua Cinstirii”. Cu atât mai mult cu cât, „Diploma de excelență cu Plachetă”, cea mai înaltă distincție a Uniunii, mi-a fost înmănată de președintele ei de onoare, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan.

Mulțumesc din suflet pentru această apreciere și mă bucur că acest eveniment are loc în Biserica Ortodoxă din Fântânele, biserica în care m-am format ca enoriaș și în fața comunității în care m-am format ca om și ca dascăl. Cred că Dumnezeu mi-a îndreptat pașii spre o muncă atât de nobilă, cea de dascăl.

Am pus mult suflet și multă pasiune în munca mea, la fel ca și colegele mele. Sunt mândră de generațiile de copii pe care le-am educat și le-am modelat în cei peste 40 de ani de activitate.

Nu se poate spune în cuvinte emoția pe care o trăiesc, toamnă de toamnă, când îmi întâlnesc elevii și începem un nou drum împreună. Nu încap în cuvinte nici sentimentul pe care îl trăiești atunci când privirile curioase și sfoase se îndreaptă spre tine, dar încap în inima mare a unui dascăl care emană multă dragoste pentru aceste ființe mici, care se simt în siguranță atunci când le prinzi mâna lor mică în mâna ta, când se simt mângâiate și încurajate de vorba și privirea dascăliței.

O parte din această dragoste pleacă cu fiecare generație care își ia zborul, dar Dumnezeu pune la loc alta pentru generația care vine, ca într-un izvor care nu seacă niciodată.

Fiecarui copil pe care l-am îndrumat cu dragoste și blândețe i-am dat și o părticică din sufletul meu.

Emoții mari trăiești atunci când, foști elevi, deveniți părinți, își conduc proprii copii spre aceeași dascăliță. Cea mai mare mulțumire pentru munca mea este atunci când, peste ani, copilul devenit adult îmi spune: „Bună ziua, doamna învățătoare! Ce mai faceți?”

Mulțumesc în încheiere, dar nu în ultimul rând, domnului Vasile Todî, președintele Senatului Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric pentru această inițiativă și îl salut cu mare drag.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze Țara Banatului!